

Sygnatura akt II AKa 124/22

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2022 r.

4. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

5. Przewodniczący: SSA Janusz Godzwon

6. Sędziowie: SA Maciej Skórniak /spr./

7. SA Jarosław Mazurek

8. Protokolant: Joanna Rowińska

10. przy udziale Artura Jończyka prokuratora Prokuratury (...)

11. po rozpoznaniu w dniu 22 czerwca 2022 r.

12. sprawy Z. W.

13. o zadośćuczynienie i odszkodowanie za doznaną krzywdę wynikłą z wydania i wykonania orzeczenia za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego

14. na skutek apelacji wniesionej przez wnioskodawcę

15. od wyroku Sądu Okręgowego w Legnicy

16. z dnia 2 lutego 2022 r., sygn. akt III Ko 172/21

I. zmienia zaskarżony wyrok w pkt I części dyspozytywnej ten sposób, że po słowach „wraz z ustawowymi odsetkami” dodaje zwrot: „za opóźnienie”;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz wnioskodawcy Z. W. kwotę 240 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym;

IV. stwierdza, że wydatki za postępowanie odwoławcze ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II.A.Ka 124/22	
Załącznik dołącza się w każdym	1		

przypadku. Podać liczbę załączników:	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA	
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji	
wyrok Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 2 lutego 2022 r., w sprawie sygn. akt III Ko 172/21	
1.2. Podmiot wnoszący apelację	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	

1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy		

	prawnej orzeczenie odpowiada prawu			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami				

przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za				

<p>niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
	<p>Pełnomocnik wnioskodawcy Z. W. – r. pr. K. S. w swojej apelacji z dnia 23 lutego 2022 r. (data wpływu 28.02.2022) zarzuciła:</p> <p><i>I. Na zasadzie art. 427 § 2 w zw. z art. 438 pkt 2 k.p.k. - obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć istotny wpływ na jego treść, a to:</i></p> <p>1. art. 7 k.p.k. poprzez dowolną ocenę dowodów i wyciągnięcie z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wniosków sprzecznych z</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

zasadami
prawidłowego
rozumowania,
doświadczenia
życiowego i
wskazaniami
wiedzy, tj. uznanie,
że zadośćuczynienie
w kwocie łącznej
10.000 zł spełnia cel
i wymogi określone
w art. 8 ust. 1 ustawy
z dnia 23 lutego
1991 r. o uznaniu za
nieważne orzeczeń
wydanych wobec
osób
represjonowanych
za działalność na
rzecz niepodległego
bytu Państwa
Polskiego (dalej:
ustawa lutowa,
ustawa
rehabilitacyjna) w
przypadku krzywd Z.
W. doznanych w
wyniku wydania u
wykonania
orzeczenia byłego
Kolegium do Spraw
Wykroczeń przy
Prezydencie Miasta
G. z dnia 8
czerwca 1987 r.,
nr rej. (...)/87,
utrzymanego w
mocy decyzją
Komisji
Orzecznictwa do
Spraw Wykroczeń
przy Wojewodzie
(...) z dnia 8
lipca 1987 r., nr
SA (...) oraz
wydania i wykonania
orzeczenia byłego
Kolegium przy
Prezydencie Miasta
L. z dnia 31 sierpnia

1987 r. nr rej
(...)/87 w związku
z działalnością na
rzecz niepodległego
bytu Państwa
Polskiego;

**II. Na zasadzie
art. 427 § 2 w
zw. art. 438 pkt
1a) k.p.k. - obrazę
przepisów prawa
materialnego, a
mianowicie:**

1. art. 445 § 1 i
2 k.c. w zw. z art.
448 k.c. w zbiegu z
art. 8 ust. 1 Ustawy
z dnia 23 lutego
1991 r. o uznaniu za
nieważne orzeczeń
wydanych wobec
osób
represjonowanych
za działalność na
rzecz niepodległego
bytu Państwa
Polskiego poprzez
ich błędną
wykładnię i uznanie
zdaniem Sądu, iż
roszczenie
Wnioskodawcy w
tym zakresie jest
niewątpliwie
wygórowane i w
konsekwencji
zasądzenie
niewspółmiernie
niskiej, wręcz
symbolicznej - w
stosunku do
rozmiaru krzywdy
doznanej Z. W. -
kwoty
zadośćuczynienia,
gdy całokształt
okoliczności sprawy,
tj. przyczyny

zatrzymania,
warunki
przebywania na
posterunku Milicji
Obywatelskiej gdzie
prowadzono
codzienne
przesłuchania, skala
represji, jakich
doświadczył
Wnioskodawca w
trakcie
postępowania,
wpływ postępowań
na relacje z bliskimi,
konieczność zmiany
pracy oraz
pogorszenie się
stanu zdrowia,
psychicznego -
niewątpliwie
przemawiają za
zasądzeniem dalszej
kwoty
zadośćuczynienia i
tym samym należy
prawidłowo uznać,
iż niezasadne jest
oddalenie przez Sąd
I instancji wniosku
w ww. pozostałej
części.

III. W zakresie odsetek:

Na zasadzie art.
427 § 2 oraz art.
438 pkt la) k.p.k.
- obrazę przepisów
prawa materialnego,
tj. art. 481 § 1
k.c. poprzez jego
niezastosowanie i
nieprzyznanie od
zasądzonej sumy
odsetek ustawowych
za opóźnienie
liczonych od dnia
uprawomocnienia

	<p>się wyroku do dnia zapłaty, pomimo iż takie żądanie zostało zgłoszone we wniosku inicjującym postępowanie.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Ad. I i II</p> <p>Apelacja pełnomocnik wnioskodawcy Z. W. – r. pr. K. S. zasługuje na uwzględnienie jedynie w części, w zakresie odsetek. W pozostałym zakresie zarzuty apelacji nie zasługują na uwzględnienie.</p> <p>W pierwszej kolejności wskazać należy, że Sąd I instancji zaakceptował żądanie wnioskodawcy w zakresie wskazanych w treści wniosku podstaw odpowiedzialności Skarbu Państwa na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na</p>			

rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (zgodnie z przyjętą praktyką zwaną: ustawą lutową). Sąd uwzględnił także żądanie przyznania wnioskodawcy zadośćuczynienia, choć w wysokości mniejszej niż ta objęta żądaniem, uznając, że żądana kwota jest rażąco wygórowana.

Skarżąca w osobnych zarzutach zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi: naruszenie prawa procesowego poprzez dowolną ocenę dowodów, a w konsekwencji uznanie, że zadośćuczynienie w kwocie łącznej 10.000 zł spełnia cel i wymogi określone w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń oraz - naruszenie prawa materialnego poprzez ich błędną wykładnię i uznanie, iż roszczenie wnioskodawcy w tym zakresie jest niewątpliwie wygórowane i w konsekwencji zasądzenie jest niewspółmiernie.

Z uwagi na to, że wskazane wyżej zarzuty stawiane przez skarżącą dotyczą w istocie zakwestionowania wysokości zasądzonego zadośćuczynienia, rozpoznano je łącznie.

Zdaniem sądu odwoławczego, zarzuty pełnomocnik stawiane w tym zakresie zaskarżonemu orzeczeniu nie są zasadne. Sąd Okręgowy nie dopuścił się naruszenia ani przepisów prawa materialnego, ani przepisów postępowania.

Wbrew zarzutowi, Sąd Okręgowy prawidłowo i zgodnie z zasadą swobodnej ocenie dowodów (art. 7 k.p.k.) ustalił i wziął pod uwagę wszystkie okoliczności mające wpływ na wysokość należnego wnioskodawcy zadośćuczynienia na krzywdę wynikającą z tego, iż w związku z ukaraniem wnioskodawcy i koniecznością zapłacenia grzywny miał on zmniejszone możliwości

zaspokajania potrzeb materialnych rodzinnych, co przedłożyło się na negatywnie na jego stan psychiczny.

Zadośćuczynienie ma charakter kompensacyjny i musi przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość, adekwatną do warunków gospodarki rynkowej (tak: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 kwietnia 2021 r., w sprawie II KK 207/20, Lex nr 3229455).

Przepis art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego nie przewiduje żadnych sprecyzowanych kryteriów określania wysokości zadośćuczynienia.

Zarówno okoliczności wpływające na wysokość zadośćuczynienia, jak i mierniki ich oceny muszą być

rozważane indywidualnie w stosunku do konkretnej osoby pokrzywdzonego. Krzywda jest niewymierna, zadośćuczynienie natomiast musi mieścić się w ramach ustawowych. Każdy przypadek powinien być indywidualizowany z uwzględnieniem wszystkich okoliczności sprawy. Decyzja co do wysokości zadośćuczynienia cechuje się zatem znacznym zakresem swobodnej oceny sądu, a luz decyzyjny w tym zakresie wynika z niematerialnego charakteru krzywdy przy wieloaspektowości okoliczności, które należy wziąć pod uwagę (tak: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 listopada 2021 r., sygn. akt II K 495/21). Dlatego też zarzut niewłaściwego ustalenia kwoty zadośćuczynienia może okazać się skuteczny, gdy orzeczenie w sposób oczywisty narusza zasadę ustalenia wysokości tego świadczenia. Sąd drugiej instancji może więc

skorygować
zasądzone
zadośćuczynienie
tylko wtedy, gdy
przy uwzględnieniu
wszystkich
okoliczności sprawy,
mających wpływ
na jego wysokość,
jest ono rażąco
nieodpowiednie, tj.
albo rażąco
wygórowane, albo
rażąco niskie. Taka
sytuacja nie miała
jednak miejsca w
niniejszym
przypadku.

Niewątpliwie, z
zebranego w sprawie
materiału wynika,
że skarżący poniósł
krzywdę wskutek
wydanych wobec
niego i wykonanych
orzeczeń. Krzywda
ta jednak nie była
na tyle znaczna,
aby uzasadniała
żądanie wskazane
we wniosku, jak
i apelacji. Krzywda
wnioskodawcy jest z
pewnością mniejsza
niż taka, jakiej
doznawali sami
pozbawieni wolności
i ich rodziny.
Wnioskodawca Z.
W. doznał natomiast
cierpień, które są
następstwem
zmniejszenia
możliwości
zaspokajania
potrzeb
materialnych.
Konsekwencją tych
ustaleń jest

wskazanie na odpowiednie zadośćuczynienie wyliczone w pieniądzu. Ważna jest tu nie tylko adekwatność do podobnych przypadków oceny, ale przede wszystkim ocena w kontekście znaczenia majątkowego przyznanej tytułem zadośćuczynienia kwoty.

Nie sposób zgodzić się z pełnomocnik wnioskodawcy, że przyznana kwota tytułem zadośćuczynienia ma charakter wyłącznie symboliczny. Ma ona realną wartość majątkową. A więc zachodzi zdolność do kompensacji. Ustalona kwota zadośćuczynienia ma także konkretne odniesienie do wartości dóbr, które można za nie nabyć.

W ocenie Sądu Apelacyjnego zasądzona na rzecz wnioskodawcy kwota tytułem zadośćuczynienia jest adekwatna i odpowiednia do rozmiaru poniesionej krzywdy. Zarzuty apelacji

pełnomocnika
wnioskodawcy oraz
ich uzasadnienia nie
dostarczają przy tym
żadnych nowych i
ważkich
okoliczności, które
nie zostały
rozpatrzone i
uwzględnione przez
Sąd Okręgowy.
Natomiast kwota
artykułowanego
żądania
jednoznacznie
przewyższa rozmiar
wykazanej krzywdy
i nie może zyskać
akceptacji.

Ad. III

Zasadny okazał się
zarzut pełnomocnik
co do naruszenia
art. 481 § 1
k.c. poprzez jego
niezastosowanie.

Pomimo
wyartykułowanego
w tym zakresie
żądania we wniosku,
Sąd Okręgowy nie
zastosował w/w
przepisu i nie
przyznał od
zasądzonej sumy
odsetek ustawowych
za opóźnienie
liczonych od dnia
uprawomocnienia
się wyroku do
dnia zapłaty. Z
tego względu wyrok
należało zmienić w
tym zakresie.

Wniosek

<p>Na podstawie art. 427 § 1 kpk oraz art. 437 § 1 i 2 kpk pełnomocniczka wnioskodawcy wniosła o:</p> <p>I. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie żądań Wnioskodawcy w dalszej dochodzonej części, tj. zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz Z. W. dalszych kwot zadośćuczynienia w wysokości:</p> <p>- 95.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę doznaną przez Wnioskodawcę na skutek wydania u wykonania orzeczenia byłego Kolegium do Spraw Wykroczeń przy Prezydencie Miasta G. z dnia 8 czerwca 1987 r., nr rej. (...), utrzymanego w mocy decyzją Komisji Orzecznictwa do Spraw Wykroczeń przy Wojewodzie (...) z dnia 8 lipca 1987 r., nr SA (...) z powodu działalności na rzecz niepodległego Państwa Polskiego wraz z odsetkami ustawowymi za</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
---	---	--

opóźnienie od dnia
uprawomocnienia
się wyroku do dnia
zapłaty:

- 95.000,00 zł
tytułem
zadośćuczynienia za
krzywdę doznaną
przez
Wnioskodawcę na
skutek wydania i
wykonania
orzeczenia byłego
Kolegium przy
Prezydencie Miasta
L. z dnia 31
sierpnia 1987 r. nr
rej (...) w związku
z działalnością na
rzecz niepodległego
bytu Państwa
Polskiego wraz z
odsetkami
ustawowymi za
opóźnienie od dnia
uprawomocnienia
się wyroku do dnia
zapłaty;

II. zmianę wyroku
w pkt. I poprzez
zasądzenie na rzecz
Wnioskodawcy
odsetek ustawowych
za opóźnienie od
dnia
uprawomocnienia
się wyroku do dnia
zapłaty.

Ewentualnie wniosła
o uchylenie
zaskarżonego
wyroku i
przekazanie sprawy
Sądowi I instancji
do ponownego
rozpoznania.

<p>Skarżąca wniosła nadto o zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz Wnioskodawcy kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.</p>		
<p>Związłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Uwzględniono wniosek odwoławczy o zmianę zaskarżonego orzeczenia w zakresie odsetek (pkt. II wniosków).</p> <p>Wobec uznania za niezasadne zarzutów z pkt. I i II, nie było podstaw do uwzględnienia wniosku z pkt. I i zmiany orzeczenia w przedmiocie wysokości przyznanego zadośćuczynienia.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>	<p>Nie stwierdzono występowania okoliczności, o których mowa w art.</p>	

	439 § 1 kpk, art. 440 kpk i art. 455 kpk, które należało uwzględnić z urzędu.	
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
pkt. II wyroku. Orzeczenie obejmuje rozstrzygnięcia zawarte w pkt. I-IV wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu, poza rozstrzygnięciem w zakresie odsetek		
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy		
Nieuwzględnienie zarzutów apelacji w zakresie wysokości zasądzzonego zadośćuczynienia musiało skutkować utrzymaniem w tym zakresie w mocy rozstrzygnięcia o oddaleniu dalej		

idącego żądania wniosku.		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
<p>pkt. I wyroku.</p> <p>Po słowach „wraz z ustawowymi odsetkami” dodano zwrot „za opóźnienie”, tym samym zmieniając zaskarżony wyrok w części i zasądzając na rzecz Z. W. odsetki ustawowe za opóźnienie zgodnie z pierwotnym żądaniem</p>		
Zwięźle o powodach zmiany		
<p>Takie rozstrzygnięcie było następstwem uwzględnienia w części zarzutów apelacji (pkt. II apelacji) oraz jej wniosku (pkt. II), z przyczyn omówionych w pkt. 3.1 niniejszego uzasadnienia.</p>		
1.9. Uchylenie wyroku sądu		

pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uchylecia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uchylecia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uchylecia			
1.1.8. Zapatrywania			

prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III.	W postępowaniu odwoławczym wnioskodawcę reprezentowała pełnomocnik, który wniosła o zasądzenie na rzecz Z. W. zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Orzeczenie oparte zostało na § 11 ust. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2018.265).	
IV.	Zgodnie z art. 13 ustawy lutowej (Dz. U. 2021.1693) koszty postępowania	

	w sprawie o odszkodowanie i zadośćuczynienie na podstawie ustawy ponosi Skarb Państwa.		
	7. PODPIS		
	SSA Janusz Godzwon SSA Maciej Skórniak SSA Jarosław Mazurek		
1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	radca prawna K. S. pełnomocnik Z. W.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	kwota odszkodowania i zadośćuczynienia		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego		

	rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana